

Sygnatura akt XI GC 158/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 15 czerwca 2021 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie XI Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Andrzej Muzyka

Protokolant: Edyta Jurkowska

po rozpoznaniu w dniu 15 czerwca 2021 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa W. B.

przeciwko (...) spółce akcyjnej w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej w W. na rzecz powoda W. B. kwotę 2171,56 zł (dwa tysiące sto siedemdziesiąt jeden złotych pięćdziesiąt sześć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 2071,56 zł od dnia 16 marca 2019 r. do dnia zapłaty,

- 100 zł od dnia 3 lipca 2019 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2128,08 zł (dwa tysiące sto dwadzieścia osiem złotych osiem groszy), tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę 178,86 zł (sto siedemdziesiąt osiem złotych osiemdziesiąt sześć groszy), tytułem kosztów sądowych.

SSR Andrzej Muzyka

Sygn. akt XI GC 158/21 1 lipca 2021 r.

UZASADNIENIE

Powód W. B. żądał od pozwanego (...) spółki akcyjnej w W. zapłaty kwoty 2171,56 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 2071,56 zł od dnia 16 marca 2019 r. do dnia zapłaty,

- 100 zł od dnia 3 lipca 2019 r. do dnia zapłaty,

oraz zasądzenia na ich rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

Wskazał, że dochodzona kwota stanowi nabytą od poszkodowanego wierzytelność wobec ubezpieczyciela sprawcy szkody komunikacyjnej z tytułu kosztu naprawy pojazdu.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

Kwestionował wysokość roszczenia powoda z tytułu naprawy pojazdu oraz zasadność roszczenia z tytułu kosztów opinii prywatnej.

W toku sprawy strony podtrzymały stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 grudnia 2018 r. posiadacz pojazdu mechanicznego ubezpieczonego od odpowiedzialności cywilnej w związku z ruchem tego pojazdu w zakładzie ubezpieczeń pozwanej doprowadził do kolizji z udziałem pojazdu poszkodowanego marki M. nr rej. (...), którego właścicielem była L. P. i A. P..

Bezsporne, a nadto:

- akta szkody, k. 53,
- zeznania świadka L. P., k. 71-72.

(...) spółka akcyjna w W. wypłaciła na rzecz poszkodowanego kwotę 1212,40 zł tytułem odszkodowania związanego z kosztami naprawy pojazdu, przyznaną w dniu 13 lutego 2019 r.

Bezsporne, a nadto dowód:

- informacja, k. 10.

Samochód został naprawiony przez koleżkę poszkodowanej. Odszkodowanie nie wystarczyło na zakup materiałów.

Bezsporne, a nadto:

- zeznania świadka L. P., k. 71-72

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w P. zleciła sporządzenie prywatnej opinii rzeczoznawcy samochodowemu, który w opinii z dnia 21 czerwca 2019 r. wskazał, że koszt naprawy wynosi 3283,96 zł.

Koszt sporządzenia opinii prywatnej wyniósł 100 zł.

Dowód:

- opinia prywatna, k. 16-17.
- faktura VAT, k. 18

W dniu 14 czerwca 2019 r. L. P. i A. P. zawarli z (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytową w P. umowę przelewu wierzytelności wszelkich obecnych i przyszłych roszczeń związanych ze szkodą z dnia 23 grudnia 2018 r. w samochodzie marki M. nr rej. (...). Tą samą wierzytelność (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w P. przelała na rzecz W. B. w dniu 16 września 2019 r.

Bezsporne, a nadto dowód:

- umowa przelewu z dnia 14 czerwca 2019 r., k. 11,
- umowa przelewu z dnia 19 czerwca 2019 r., k. 12.

W. B. w dniu 27 czerwca 2019 r. wezwał (...) spółkę akcyjną w W. do zapłaty kwoty 2171,56 zł na którą składała się kwota 2071,56 zł oraz 100 zł, w terminie 5 dni od dnia odbioru wezwania.

Dowód:

- pismo z dnia 27 czerwca 2019 r., k. 13,

- email, k. 14.

Średni koszt naprawy samochodu marki M. (...) nr rej. (...) po szkodzie z dnia 23 grudnia 2018 r. z użyciem do nie oryginalnych części zamiennych pochodzących od producenta pojazdu O oraz przy zastosowaniu średnich stawek za roboczogodzinę obowiązujących na terenie województwa (...), zgodnie z kalkulacją kosztów naprawy wynosił 3370,19 zł z podatkiem VAT.

Ani zderzak tylny pojazdu ani też zestaw jego elementów mocujących w grudniu 2018 r. nie były dostępne w klasie jakości Q.

Dowód:

- pisemna opinia biegłego sądowego W. S., k. 83

- ustna opinia uzupełniająca, k. 110.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz na podstawie poczynionych ustaleń roszczenie powodów podlegało uwzględnieniu w całości.

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów, zeznań świadka oraz pisemnej opinii i ustnej opinii biegłego sądowego W. S. (2) Sąd w całości dał wiarę tym dowodom. Wskazać należy, że opinia jest jasna i pełna, a wnioski w niej zawarte zostały logicznie uzasadnione.

Roszczenie przedstawione przez powodów ma charakter roszczenia odszkodowawczego, znajdującego oparcie w przepisach art. 822 § 1 i 2 k.c., art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz. 1152, ze zm.) oraz art. 436 § 1 k.c. i 415 k.c.

Okoliczności kolizji nie były sporne pomiędzy stronami. Również legitymacja bierna pozwanej spółki do występowania w niniejszym procesie, mająca za podstawę art. 19 ust. 1 powołanej wyżej ustawy, nie pozostawała przedmiotem sporu. Było bowiem okolicznością niekwestionowaną, iż sprawca szkody posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanej spółce.

Pozwana nie kwestionowała legitymacji powoda do występowania w niniejszym procesie. Legitymacja procesowa czynna powoda wynika z treści art. 509 § 1 i 2 k.c., jako że wiarygodność przysługująca poszkodowanemu została przelana na rzecz powodów (umowa przelewu, k. 11, 12).

Spór będący przedmiotem niniejszego postępowania rozgrywał się na płaszczyźnie ustalenia rozmiaru i wysokości szkody poniesionej w związku z zaistniałą kolizją, a w konsekwencji, co do wysokości należnego odszkodowania.

Zgodnie z art. 361 § 1 i 2 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządono.

Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i na tym dowodzie oparł ustalenie wysokości szkody.

Sąd rozpoznający sprawę podziela stanowisko wyrażone przez Sąd Najwyższy w wyrokach z dnia 8 marca 2018 r. (II CNP 32/17), z dnia 12 kwietnia 2018 r. (II CNP 41/17), z dnia 12 kwietnia 2018 r. (II CNP 43/17) postanowieniach z dnia 7 grudnia 2018 r. (III CZP 51/18) z dnia 7 grudnia 2018 r. (III CZP 73/18), z dnia 7 grudnia 2018 r. (III CZP 74/18), zgodnie z którym roszczenie odszkodowawcze powstaje z chwilą zaistnienia szkody, a poszkodowanemu niezależnie od tego, czy po powstaniu szkody faktycznie naprawił pojazd, dokonał sprzedaży pojazdu, przysługuje roszczenie o odszkodowanie ustalone metodą kosztorysowa w oparciu o technologiczne i ekonomiczne uzasadnione koszty naprawy uszkodzonego pojazdu.

Wobec tego stanowisko, to czy w warsztatach współpracujących z pozwaną funkcjonują niższe stawki na robociznę i materiały, nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, skoro aby je zastosować zakładana jest konieczność naprawy pojazdu, a więc zdarzenia występującego po momencie zaistnienia szkody. Metoda hipotetyczna wyliczenia kosztów naprawy zakłada natomiast takie wyliczenie na moment wystąpienia zdarzenia odszkodowawczego. Przyjęcie odmiennego stanowiska nie zmienia rozstrzygnięcia sprawy, albowiem pozwany nie wykazał w jakim konkretnym warsztacie po jakiej konkretnej stawce i po jakich cenach za części doszłoby do naprawy pojazdem gdyby dokonywano jej rzeczywiście za pośrednictwem pozwanego (art. 6 kc).

W sprzeciwie pozwany przy zarzucie minimalizacji szkody wskazał, że możliwym była naprawa pojazdu przy zastosowaniu części Q biorąc pod uwagę jego wiek i przebieg. Zarzut ten nie był uzasadniony, albowiem biegły ustalił, że części Q potrzebne do naprawy pojazdu uszkodzonego w grudniu 2018 r. nie były dostępne.

Wobec tego, że biegły wyliczył wysokość kosztów naprawy na kwotę 3370,19 zł, a pozwana wypłaciła w toku postępowania likwidacyjnego kwotę 1212,40 zł pozostała do dopłaty kwota: 2157,79 zł. Powód żądała w niniejszym postępowaniu kwoty mniejszej, tj. 2071,56 zł.

Niezależnie od powyższego biegły wskazał, że ani zderzak tylny pojazdu ani też zestaw jego elementów mocujących w grudniu 2018 r. nie były dostępne w klasie jakości Q.

Kwotę 2071,56 zł należało podwyższyć o kwotę 100 zł, tj. koszt opinii prywatnej, której sporządzenie było celowe i ekonomicznie uzasadnione (wyrok SN z dnia 18 maja 2004 r., III CZP 24/04). Koszty te mieszczą się w ramach szkody i związku przyczynowego. Stanowiły również przedmiot cesji. Z opinii biegłego sądowego w sprawie wynika, że pozwana zaniżyła należne odszkodowanie, koszty sporządzenia opinii prywatnej były więc konieczne do efektywnego dochodzenia odszkodowania. Kwota wyliczona przez biegłego sądowego była zbieżna z kwotą wyliczoną w toku opinii prywatnej. Za sporządzoną opinię prywatną wystawiono fakturę VAT. Brak jest podstaw do kwestionowania tego dokumentu. Powiązania kapitałowe czy też osobowe pomiędzy zlecającym opinię prywatną i jej wykonawcą nie są zakazane ustawowo.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 817 § 1 k.p.c. oraz art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych od kwoty 2071,56 zł od dnia 16 marca 2019 r. (w dniu 13 lutego 2019 r. pozwana przyznała odszkodowanie w kwocie 1212,40 zł) oraz od kwoty 100 zł od dnia 3 lipca 2019 r. (w dniu 27 czerwca 2019 r. doręczono pozwanej wezwanie z dnia 27 czerwca 2019 r. do zapłaty kwoty 100 zł w terminie 5 dni).

Wobec powyższego orzeczono jak w pkt I wyroku.

W pkt II wyroku orzeczono o kosztach procesu na podstawie art. 98 § 1 kpc. Powódka wygrała sprawę w całości. Koszty strony powodowej to opłata od pozwu: 109 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa: 17 zł, wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w stawce minimalnej: 900 zł, zaliczka na biegłego: 1102,08 zł.

W pkt III orzeczono o kosztach sądowych na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 83 i art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Na koszty sądowe składały się należności świadka w kwocie 178,86 zł (k. 78).

SSR Andrzej Muzyka

Sygn. akt XI GC 158/21 1 lipca 2021 r.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)